

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Černým, Ph.D., ve věci

žalobce: D. S., narozen X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Emilem Flegelem,
sídlem K Chaloupkám 3170/2, 106 00 Praha,

proti
žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2022, č. j. KUUK/171006/2022/DS/Lin,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje ze dne 28. 11. 2022, č. j. KUUK/171006/2022/DS/Lin, a rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem ze dne 4. 7. 2022, č. j. MMUL/OPA/ODN/210862/2022/FelV, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **11 228 Kč** do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 11. 2022, č. j. KUUK/171006/2022/DS/Lin, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem (dále jen

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

„magistrát“) ze dne 4. 7. 2022, č. j. MMUL/OPA/ODN/210862/2022/FelV (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím byl žalobce shledán vinným ze spáchání přestupků dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 ve spojení s § 18 odst. 4 a dle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 1 500 Kč dle § 125c odst. 5 písm. g) téhož zákona a povinnost nahradit náklady správního řízení ve výši 1 000 Kč dle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“).

2. Přestupků se žalobce z nedbalosti dopustil tím, že dne 4. 4. 2022 v 9:35 hodin v Ústí nad Labem – Krásné Březno v ulici Pekařská u č. p. 18 ve směru na Děčín, jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda, registrační značky X, překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci (50 km/h) o 13 km/h, když mu byla rychloměrem naměřena rychlost 66 km/h. Při zvážení možné odchylky rychloměru ve výši ± 3 km/h byla tedy žalobci jako nejnižší rychlost jízdy naměřena rychlost 63 km/h. Následnou kontrolou bylo zjištěno, že vozidlo nesplňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, neboť obě zadní směrová světla byla bílé barvy, přičemž zákonem je barva těchto světel stanovena oranžová.
3. Současně žalobce navrhl, aby soud zrušil prvostupňové rozhodnutí a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

4. Žalobce v žalobě uvedl, že ve věci nebyl náležitě zjištěn skutkový stav. Podle žalobce policisté při kontrole technického stavu vozidla nepostupovali v souladu s vyhláškou č. 82/2012 Sb., o provádění kontrol technického stavu vozidel a jízdních souprav v provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o technických silničních kontrolách“), neboť nevyhotovili žádný doklad o provedené technické kontrole (§ 2 odst. 6, § 4 odst. 1 a 2 citované vyhlášky) a údaje obsažené v dokladu o provedené technické silniční kontrole nepředali v elektronické formě prostřednictvím informačního systému technických prohlídek. Žalobce dodal, že jelikož neexistuje doklad o provedené technické silniční kontrole, tato fakticky neproběhla, a tudíž nelze následně hodnotit technický stav vozidla, zejm. za situace, kdy zadní směrová světla vozidla nejsou prokazatelně bílé barvy. Žalobce podotkl, že v odvolání namítal, že videozáznam – jako jediný důkazní prostředek ve věci – má vzhledem k ostrému slunci velmi omezenou vypovídací hodnotu, přičemž žalovaný tento argument ignoroval a v napadeném rozhodnutí ho nijak nevypořádal. Podotkl, že zadní směrová světla na vozidle jsou čírá, vybavená žárovkami s oranžovým vláknem. Tudíž není technicky možné, aby předmětné žárovky vydávaly bílé světlo. Na podporu svého tvrzení navrhl provést jako důkaz fotografie z videozáznamu obsaženého ve správním spise. Pokračoval, že na videozáznamu se barva světel jeví proměnlivě jako žlutá až oranžová v závislosti na úhlu a vzdálenosti kamery od směrových světel. Dalším barvu zkreslujícím faktorem je nepřesné zachycení barvy kamerou a ostré sluneční záření. Zkreslení barev okolním světlem žalobce dokládal fotografiemi směrových světel pořízenými za tmy. Žalobce zdůraznil, že ve věci nebylo provedeno odborné měření spektrometrem, na jehož základě by bylo možné průkazně určit barvu směrových světel.
5. Žalobce prohlásil, že správní orgány konstantně upřednostňují obraz zachycený lidským zrakem před obrazem zaznamenaným na videozáznam, k čemuž doložil rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Magistrátu města Opavy ze dne 25. 2. 2022, č. j. MMOP 26086/2022, a rozhodnutí Městského úřadu Kroměříž ze dne 30. 6. 2020, č. j. MeUKM/048425/2020.

6. Dále žalobce namítal, že napadené i prvostupňové rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná, neboť správní orgány se nezabývaly materiálním znakem přestupku ani zaviněním. Pokračoval, že magistrát toliko popsal zákonnou definici přestupku, ale již se nezabýval otázkou, zda údajná bílá barva směrových světel porušuje či ohrožuje zájem společnosti. Žalovaný se materiální stránkou přestupku ve vztahu k barvě směrových světel nezabýval vůbec, ačkoliv to žalobce výslovně namítal v odvolání, a tudíž se jedná o opomenutou odvolací námitku. Dále uvedl, že magistrát se zabýval zaviněním pouze ve vztahu k jednomu z přestupků, aniž by bylo zřejmé ke kterému, přičemž se jednalo toliko o citaci zákona, nikoliv o vlastní hodnocení. Žalovaný se zaviněním nezabýval vůbec, ačkoliv to žalobce v odvolání namítal.
7. Žalobce dále sdělil, že žalovaný se v rozporu s § 68 odst. 3 a § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) řádně nevypořádal s jeho odvolací námitkou stran požadavků na metrologické středisko vydávající ověřovací list k rychloměru (nepoužitelnost výstupu z rychloměru jako důkazu), tedy neuvedl, proč shledal odvolací námitky mylnými, lichými nebo vyvrácenými, k čemuž poukázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 92/2012, sp. zn. 9 As 71/2008, a rozsudek ze dne 16. 2. 2021, č. j. 44 A 43/2019-38, a rozhodnutí Krajského soudu v Praze sp. zn. 47 A 32/2012.
8. Žalobce rovněž uvedl, že mu nebylo magistrátem umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu. Dodal, že odůvodnění napadeného rozhodnutí týkající se této odvolací námitky je nepřezkoumatelné, neboť žalovaný v něm neuvedl, kdy a jakým způsobem magistrát žalobce údajně poučil o skutečnosti, že mu během ústního jednání bude umožněno vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Nesouhlasil s tvrzením, že prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno po provedeném ústním jednání, neboť ústní jednání se konalo dne 15. 6. 2022 a prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno až 4. 7. 2022. Na podporu svého tvrzení žalobce poukázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2003, č. j. 7 A 112/2002-36, a rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 25. 6. 2009, č. j. 15 Ca 258/2008-55. Dodal, že obecné poučení na druhé straně předvolání k ústnímu jednání o právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu je nedostatečné, neboť žalobci nebylo známo do kdy se může s podklady seznámit a vyjádřit se k nim a kdy magistrát hodlá vydat prvostupňové rozhodnutí. Žalobce zdůraznil, že se v řízení nevzdal práva na vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí, přičemž v tomto smyslu nelze rovněž vykládat nedostavení se žalobce na ústní jednání před magistrátem, k čemuž žalobce poukázal na rozhodnutí Ministerstva dopravy ze dne 8. 9. 2021, č. j. MD-28052/2021-160/4.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout pro nedůvodnost. Dále uvedl, že žalobce při samotné silniční kontrole toliko sdělil, že rychloměr nenaměřil rychlost jeho jízdy správně, přičemž k barvě směrových světel se nevyjádřil vůbec. K námitce týkající se nevyhotovení protokolu o technické kontrole žalovaný sdělil, že se nejednalo o provedení technické kontroly zaměřené na technický stav projíždějících nákladních a osobních vozidel, ale primárně se jednalo o měření rychlosti v obci, přičemž po zastavení žalobcova vozidla žalobce policista vizuálně zjistil, že zadní směrová světla nevyzařují oranžovou ale bílou barvu, což policista zaznamenal do oznámení o přestupku a úředního záznamu a zároveň je to zachyceno na videozáznamu. Žalovaný podotkl, že žalobce ve věci nepožadoval Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

svědeckou výpověď. Kód technické závady podle vyhlášky o technických silničních kontrolách uvedl správní orgán ve svém rozhodnutí, přičemž policisté při provádění kontroly tuto povinnost nemají. Dle žalovaného by policisté neměli možnost provádět technickou prohlídku na místě kontroly či zjištění přestupku během jízdy, pokud by nevypracovali doklad o silniční technické kontrole. Konstatoval, že se s materiální stránkou přestupků stejně jako magistrát řádně vypořádal, přičemž skutečnost, že materiální stránka byla řešena ve vztahu k jedinému přestupku je toliko písarskou chybou nezakládající nesrozumitelnost rozhodnutí. Žalovaný označil za absurdní námitku, že ověřovací list rychloměru vydaný společností RAMET a.s. byl vydán v rozporu s právními předpisy, a tudíž i měření rychlosti bylo nezákonné. Uvedená společnost je autorizovaným metrologickým střediskem, přičemž žalobce nedoložil, že by tomu tak nebylo.

10. Dále žalovaný sdělil, že zmocněnec žalobce si ve správním řízení před konáním ústního jednání pořídil kopii všech podkladů založených ve správním spise, přičemž tyto podklady již nebyly dále doplňovány, a tudíž nebylo žalobce třeba vyzývat k seznámení se a vyjádření se k podkladům dle § 36 odst. 3 správního. Dodal, že lhůta k vyjádření byla žalobci *de facto* dána stanovením termínu ústního jednání, k němuž se žalobce bez řádné omluvy nedostavil. K žalobcem uváděným rozhodnutím uvedl, že nejsou v projednávané věci přílehlavá. Konstatoval, že zmocněnec žalobce vystupoval v řízení o přestupku pasivně, což je sice zákonný postup, ale nese s sebou určité známky obstrukcí. Žalovaný konstatoval, že se odvoláním žalobce dostatečně zaobíral, přičemž není nutné, aby se vyjadřoval ke každé jednotlivé námitce, avšak postačí, pokud proti odvolací argumentaci postaví ucelený argumentační systém, v jehož konkurenci odvolací námitky jako celek neobstojí.

Replika žalobce

11. Žalobce v replice setrval na podané žalobě a uvedl, že žalovaný vůbec nereagoval na žalobní argumentaci spočívající v tom, že směrová světla vozidla byla čirá s žárovkami vybavenými oranžovým vláknem, a tudíž jejich světlo nebylo bílé, k čemuž žalobce doložil fotografie a konstatoval, že barvu šlo určit jedinečně spektrometrem. Odmítl vyjádření žalovaného stran materiální stránky přestupku, když žalovaný neuvedl stranu či konkrétní citaci z rozhodnutí, kde byla materiální stránka přestupku řešena. Podotkl, že k naplnění materiální stránky přestupku v posuzovaném případě by nedošlo, i kdyby světlo směrovek bylo jiného odstínu než oranžového. K naplnění materiální stránky přestupku by došlo např., kdyby směrové světlo bylo nefunkční nebo natolik slabé, až by bylo nezřetelné pro účastníky silničního provozu. Žalobce podotkl, že není-li mimo jakoukoliv pochybnost prokázáno, že byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty přestupku, nelze učinit závěr, že byl přestupek spáchán a uložit sankci, k čemuž poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, č. j. 2 As 46/2005-55, ze dne 27. 6. 2013, č. j. 7 As 145/2012-39, a ze dne 19. 4. 2012, č. j. 7 As 137/2011-52. Dále žalobce nesouhlasil s vyjádřením žalovaného, že se na str. 4 napadeného rozhodnutí zabýval zaviněním. Dodal, že magistrát se otázkou zavinění rovněž nezabýval, nýbrž toliko citoval zákonné ustanovení týkající se zavinění z nedbalosti. Žalobce konstatoval, že v žádné fázi správního řízení nebyl zastoupen zmocněncem, jak uvedl žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, a tudíž tento neexistující zmocněnec nemohl být v řízení pasivní a nemohl odmítnout vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

Posouzení věci soudem

12. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s.

13. Soud po přezkoumání skutkového i právního stavu věci dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
14. Ze správního spisu soud zjistil tyto podstatné skutečnosti. Dne 6. 4. 2022 bylo magistrátu Policií České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje, územní odbor Ústí nad Labem, dopravní inspektorát, doručeno oznámení o výše uvedených dopravních přestupcích žalobce, jehož součástí byl mj. úřední záznam ze dne 4. 4. 2022, záznam z rychloměru, DVD s videozáznamem a fotkami z kontroly vozidla, ověřovací list k použitému rychloměru a seznam policistů, kteří absolvovali školení k manipulaci s rychloměry RAMER 10 C a LASERCAM 4. Následně magistrát vydal příkaz ze dne 13. 4. 2022, jímž uznal žalobce vinným ze spáchání shora uvedených přestupků, proti němuž podal žalobce odpor. Dne 8. 6. 2022 si zmocněnec žalobce pořídil fotokopii celého přestupkového spisu. Dne 1. 6. 2022 bylo žalobci doručeno předvolání k ústnímu jednání na den 15. 6. 2022. Dne 15. 6. 2022 se konalo ústní jednání v nepřítomnosti žalobce, který se z jednání náležitě neomluvil. Následně magistrát vydal prvostupňové rozhodnutí ze dne 4. 7. 2022, proti němuž podal žalobce odvolání, které žalovaný zamítl napadeným rozhodnutím ze dne 26. 11. 2022.
15. Podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu platí, že „[f]yzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.“
16. Podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu platí, že „[ř]idič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem“.
17. Podle kontrolního úkonu č. 4.4.3.1.6 přílohy č. 1 k vyhlášce o technických silničních kontrolách, ve znění účinném do 14. 11. 2022 je závadou, pokud „[s]měrová svítilna vyzařuje jinou barvu než oranžovou (s výjimkou vozidel schválených do provozu před 1. 7. 1972, u kterých se připouští barva bílá u předních a barva červená u zadních směrových svítilen) nebo sada směrových svítilen (společný pár) zjevně nesplňuje stejné fotometrické vlastnosti.“
18. Žalobce namítal, že napadené i prvostupňové rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná, neboť správní orgány se nezabývaly materiálním znakem přestupku ani zaviněním, přestože to žalobce namítal v odvolání.
19. Soud zdůrazňuje, že za nepřezkoumatelná pro nedostatek důvodů jsou považována zejména taková rozhodnutí, u nichž není z odůvodnění zřejmé, jakými úvahami se správní orgán řídil při hodnocení skutkových i právních otázek a jakým způsobem se vyrovnal s argumenty účastníků řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52). Správní orgány však nemají povinnost reagovat na každou dílčí argumentaci a tu obsáhle vyvrátit. Jejich úkolem je vypořádat se s obsahem a smyslem argumentace účastníka řízení (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2014, č. j. 7 As 126/2013-19). Podstatné je, aby se správní orgán ve svém rozhodnutí vypořádal se všemi Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

stěžejními námitkami účastníka řízení, což může v určitých případech konzumovat i vypořádání některých dílčích a souvisejících námitek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2014, č. j. 7 Afs 85/2013-33).

20. Soud námitce nepřezkoumatelnosti částečně přisvědčil, neboť žalovaný se v napadeném rozhodnutí zabýval materiální stránkou (společenskou škodlivostí) přestupku pouze ve vztahu k přestupku překročením nejvyšší dovolené rychlosti na str. 6 a 7, nikoliv však ve vztahu k přestupku týkajícího se barvy zadních směrových světel. K zavinění žalovaný na str. 6 konstatoval zákonnou definici nedbalostního zavinění a skutečnost, že pro dovození odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti. Obdobně magistrát v prvostupňovém rozhodnutí konstatoval na str. 3 a 4, že pro dovození odpovědnosti za přestupek postačí zavinění z nedbalosti a následně uvedl zákonnou definici nedbalostního zavinění. Materiální stránkou přestupků se magistrát nezabýval vůbec. Přestože správní orgány toliko konstatovaly nedbalostní zavinění žalobce a zákonné definice nedbalostního zavinění a přestupku, aniž by provedly vlastní úvahu o zavinění žalobce ve vztahu k jeho jednání, považuje soud takové odůvodnění zavinění za dostatečně vzhledem k charakteru spáchaných přestupků. Žalovaný však zatížil napadené rozhodnutí nepřezkoumatelností pro nedostatek důvodů [§ 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s.], neboť ani k odvolací námitce nesdělil, jak žalobce svým jednáním naplnil materiální stránku (společenskou škodlivost) přestupku ve vztahu k barvě zadních směrových světel.
21. Žalobce dále uvedl, že žalovaný se nevypořádal s odvolací námitkou týkající se videozáznamu, na němž je zachycena barva směrových světel, přičemž žalobce namítal, že tento záznam byl zkreslen ostrým slunečním zářením. K tomuto soud uvádí, že žalovaný se s uvedenou odvolací námitkou vypořádal na str. 5 napadeného rozhodnutí, kde konstatoval, že zadní směrová světla svítila bílým světlem, což bylo podle žalovaného zřejmé pouhým okem na předmětném videozáznamu. Soud sděluje, že ze strany žalobce se jedná spíše o nesouhlas s vypořádáním uvedené námitek, nikoliv o její opomenutí ze strany žalovaného. Soud neshledal uvedenou námitku důvodnou.
22. Žalobce namítal, že žalovaný se rovněž nevypořádal s jeho odvolací námitkou stran požadavků na metrologické středisko vydávající ověřovací list k rychloměru (nepoužitelnost výstupu z rychloměru jako důkazu). K této námitce soud konstatuje, že žalovaný se k dané odvolací námitce vyjádřil na str. 6 napadeného rozhodnutí následovně: „*Co se týká námitek, že ověřovací list č. 044/22 je neprůkazný, tak k tomu správní orgán uvedl, že tvrzení odvolatele správní orgán vyvrací sdělením získaným od společnosti RAMET a.s., které nebylo užito, jako důkazní prostředek, neboť v době vydání rozhodnutí ještě neexistovalo. Správní orgán si jej vyžádal, až na základě námitek odvolatele uvedených v doplněném odvolání proti rozhodnutí.*“ Citované vypořádání námitek je podle soudu nesrozumitelné dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť se nikterak nezabývá požadavky žalobce na metrologické středisko vydávající ověřovací list pro rychloměry, ale odkazuje na sdělení magistrátu o vyjádření společnosti RAMET a.s., které nebylo provedeno jako důkaz a nemohou z něj být tedy vyvozována žádná zjištění a závěry.
23. Dále se soud zabýval námitkou, že žalobci nebylo magistrátem umožněno vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu. Soud k této námitce uvádí, že je pravdou, že magistrát žalobce nevyzval k seznámení se s podklady rozhodnutí podle § 36 odst. 3 správního řádu poté, co měl k dispozici veškeré podklady pro vydání rozhodnutí, nýbrž se spokojil s obecným poučením žalobce o jeho právu dle § 36 odst. 3 správního řádu uvedeném na předvolání k ústnímu jednání. Avšak u tohoto porušení ustanovení o řízení před správním orgánem je nutné zkoumat, zda mohlo mít za následek Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nezákonné rozhodnutí o věci samé [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Soud uvádí, že ze správního spisu je zřejmé, že po doručení předvolání k ústnímu jednání žalobci zmocněnec žalobce nahlédl do spisu a opatřil si jeho kompletní fotokopii. Následně už se konalo jen ústní jednání bez účasti žalobce, a poté bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí. Žalobci tudíž byly známy všechny podklady před vydáním rozhodnutí od 8. 6. 2023, přičemž prvostupňové rozhodnutí bylo vydáno dne 4. 7. 2023. Nutno podotknout, že žalobce v žalobě neuvedl, jakým způsobem mu měla být uvedeným nedostatkem způsobena újma. Soud tedy shledal uvedenou námitku nedůvodnou.

24. Následně se soud věnoval souboru námitek týkajících se barvy zadních směrových světel vozidla žalobce a nevyhotovení dokladu o provedené technické kontrole.
25. Podle § 4 odst. 1 vyhlášky o technických silničních kontrolách platí, že „*[d]oklad o provedené technické silniční kontrole obsahuje údaje týkající se vozidla, jeho provozovatele a řidiče, osoby provádějící technickou silniční kontrolu, místa, dne a času vykonané technické silniční kontroly, provedených kontrolních úkonů a výsledku technické silniční kontroly, a dále obsahuje podpis osoby provádějící kontrolu a řidiče, jehož vozidlo bylo podrobeno kontrole. Vzor dokladu o provedené technické silniční kontrole je obsažen v příloze č. 2 k této vyhlášce.*“
26. Podle § 4 odst. 2 vyhlášky o technických silničních kontrolách platí, že „*[p]olicista předá v elektronické formě údaje obsažené v dokladu o provedené technické silniční kontrole prostřednictvím informačního systému technických prohlídek následující pracovní den od jeho vystavení.*“
27. Soud konstatuje, že v projednávané věci se jedná především o vizuální kontrolu barvy vyzařovaného světla zadních směrových světel vozidla žalobce, přičemž stěžejním důkazem je videozáznam z vizuální kontroly vozidla. Na použitelnost či věrohodnost tohoto videozáznamu jako důkazu nemá žádný vliv nevyhotovení dokladu o provedené technické silniční kontrole, neboť videozáznam by byl i při vyhotovení uvedeného dokladu totožný, přičemž žalobce věrohodnost obsahu videozáznamu nikterak nezpochybnil a sám poukazoval na vyzařovanou barvu zachycenou na uvedeném videozáznamu, a dokonce soudu doložil fotografie vytvořené na základě tohoto videozáznamu. Přestože tedy policejní orgán nevyhotovil doklad o provedené technické silniční kontrole podle vyhlášky o technických silničních kontrolách, videozáznam je jako samostatný důkaz použitelný podle § 51 odst. 1 správního řádu.
28. Dále soud sděluje, že podle výše uvedeného kontrolního úkonu je závadou, pokud směrová svítidla vyzařuje jinou barvu než oranžovou. V posuzovaném případě je tedy nutné rozlišovat mezi výrazem světlo jako viditelná část elektromagnetického spektra (záření, vyzařované světlo) a světlem jako zdrojem tohoto záření, tedy technickým zařízením (svítlnou). Ve věci je podstatná barva záření (barva vyzařovaného světla, viz odst. 17), nikoliv barva svítlny (jejího krytu, baňky žárovky či jejího vlákna).
29. V projednávané věci magistrát ve výroku i v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí uzavřel, že barva zadních směrových světel vozidla žalobce byla bílá. Magistrát ve výroku doslova uvedl: „*(obě zadní směrová světla bílé barvy, kdy zákonem stanovená barva směrových světel je oranžová)*“. Žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil, přičemž v odůvodnění rovněž opakovaně konstatoval, že zadní směrová světla vozidla žalobce byla bílé barvy a toliko na str. 7 sdělil, že vyzařují bílé světlo.
30. Z obsahu videozáznamu z provedené silniční kontroly je zřejmé, že kryty zadních směrových světel vozidla žalobce jsou číré stejně jako baňka žárovky (až zašedlá). Barvu vlákna žárovky nelze s jistotou určit. Podstatné pro posuzovanou věc však je, že vyzařované Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

světlo je žluté barvy, tedy není bílé, jak uzavřely správní orgány. Závěr o vyzařované bílé barvě zadních směrových světel učinit nelze, přičemž vyzařování jiné barvy než oranžové (nikoliv barva svítilny) je nesplněním podmínek úkonu č. 4.4.3.1.6 přílohy č. 1 k vyhlášce o technických silničních kontrolách. Nutno dodat, že barva záření zadních směrových světel zachycená na videozáznamu mohla být ovlivněna světelnými podmínkami (slunečním zářením), jak tvrdil žalobce. V uvedeném soud shledává vadu řízení spočívající v tom, že skutkový stav, který vzaly správní orgány za základ napadeného rozhodnutí, je v rozporu se spisem podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s.

31. K poukazu žalobce na skutečnost, že použití spektrometru by v daném případě stanovilo barvu vyzařovaného světla bez jakýchkoliv pochybností, soud uvádí, že takové tvrzení je pravdivé, avšak ke zjištění skutkového stavu mohou posloužit i jiné důkazní prostředky (§ 51 odst. 1 správního řádu), neboť zákon nestanovuje v takových případech povinnost použít ke zjištění skutkového stavu výlučně spektrometr. Tuto námitku tedy neshledal soud důvodnou.
32. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud napadené rozhodnutí žalovaného bez jednání zrušil pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů a nesrozumitelnost, a protože skutkový stav, který vzaly magistrát a žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, byl v rozporu se správním spisem. V dalším řízení je třeba, aby v rozhodnutí správní orgán srozumitelně uvedl, zda žalobci klade za vinu barvu svítilny či barvu vyzařovaného světla, případně oboje a o jaké ustanovení právního předpisu a skutkové okolnosti svůj závěr opírá. Soud věc žalovanému podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil k dalšímu řízení, v němž bude podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který vyslovil soud v tomto zrušujícím rozsudku. Jelikož prvostupňové rozhodnutí magistrátu bylo rovněž zatíženo uvedenými vadami, vyjma nesrozumitelnosti vypořádání odvolací námitky, zrušil soud i toto rozhodnutí magistrátu podle § 78 odst. 3 s. ř. s.
33. Soud podle § 52 odst. 1 s. ř. s. neprovedl dokazování přiloženými rozhodnutími Magistrátu města Opavy a Městského úřadu Kroměříž, neboť tyto listiny se nevztahovaly ke skutkovému stavu věci. Soud rovněž neprovedl dokazování fotografiemi zadních směrových světel vozidla žalobce pořízených z videozáznamu obsaženého ve správním spise pro nadbytečnost, neboť právě uvedený videozáznam již je obsahem správního spisu. Stejně tak soud neprovedl dokazování fotografiemi zadních směrových světel vozidla žalobce pořízených v noci, neboť tyto nedokládají stav vozidla k okamžiku technické kontroly.
34. Jelikož žalobce měl ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě ve výši 11 228 Kč. Tato částka se skládá z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek; z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právního zástupce žalobce po 3 100 Kč podle § 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „AT“) [převzetí a příprava zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) AT a podání žaloby dle § 11 odst. 1 písm. d) AT], z částky 600 Kč za dva s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 4 AT a dále i z částky 1 428 Kč, která činí 21 % náhrady DPH z uvedených částek bez soudního poplatku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 23. února 2024

JUDr. Petr Černý, Ph.D. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.